De Heraut

voor de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Dit blad wordt geregeld des *Vrijdags* aan de geabonneerden verzonden.
Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseeren aan de **REDACTIE.** Abonnementen en Advertentiën aan de **ADMINISTRATIE. Bureau: N.Z. Voorburgwal 58—60, te Amsterdam.**
Insendingen, die later dan *Donderdag* 's namiddags te 12 uur worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Zondag 19 September 1920. N°. 2226.

Abonnementsprijs: *franco* aan huis, per drie maanden ƒ 1.80 bij vooruitbetaling voor het Buitenland en Ned.-Indië per jaar ƒ 7.20 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers ƒ —.15.
Advertentiën: van 1 tot 5 regels ƒ 1.35, met in begrip van bewijsnummer, voor elken regel meer ƒ —.25. Aanvragen en vermelding van liefdegaven ƒ —.12 per regel.

„Daartoe eischten zij geen rekening."

> Daartoe eischten zij geene rekening van de mannen, wien zij dat geld in hunne handen gaven, om aan degenen, die het werk deden, te geven, want zij handelden trouwelijk.
> 2 Kon. XII : 15

Bij oppervlakkige lezing van wat ons over de bezorgers der geldelijke aangelegenheden in den tempel gemeld wordt, zou men licht in de onderstelling vervallen, dat 't geen gemeld wordt, vanzelf sprak. Toch kan en mag dit niet ondersteld worden. Indien het natuurlijk geweest was en van zelf had gesproken, zou 't niet als een afzonderlijk, belangrijk feit vermeld zijn geworden. Wat van zelf spreekt, vermeldt men niet. Zonder quaestie mag en moet daarom ondersteld, dat het zonder contrôle toegaan van de heilige uitdeeling, wel ter dege als iets opmerkenswaardigs, als iets in 't oog springends moest worden opgevat, en dat het daarom en daarom alleen, en dan met zekeren ophef, wordt vermeld. Ook in Israël was men in geldelijke aangelegenheid allerminst aan slordigheid gewoon. Al wat de groote gemeente betrof, en met name de groote gemeente in haar heiligheden raakte, werd met de grootste en stiptste nauwkeurigheid uitgemeten en nageplozen. En juist wijl dat de doorgaande gewoonte was, daarom en daarom alleen wekte het zeer oprechtelijke belangstelling, dat de gelden voor de heilige rekening niet afzonderlijk werden nageplozen, maar ter behandeling en ter verantwoording aan de gewone rekenaars werden overgelaten. Zoo toch alleen springt het in 't oog, dat we hier met een uitzondering te doen hebben. Zoo alleen kwam het op verheffende wijze uit, dat hier op een zeer bijzondere heilige behandeling der aangelegenheden roem kon worden gedragen. Op zich zelf was er geen overwegend bezwaar geweest om ook de tempelrekening op de gewone manier te vereffenen, doch 't hoefde niet en mocht niet, Napluizing en narekening van de gedane uitgaven onderstelde althans de mogelijkheid, dat er zich oneerlijkheid in kon mengen, en dit juist mocht hier niet ondersteld. Het moest van zelf spreken, en door een ieder erkend worden, dat van bedrog hier geen sprake kon zijn.

—

Op vertrouwen afgaan in stee van na te rekenen, is op zichzelf niet volstrekt ongewoon. In zeer kleinen kring, met name in de huislijke saamleving, is er een alles beheerschend onderling vertrouwen, dat voor alle napluizen in de plaats treedt. De gewone huishouding, waarin geen sprake van andere uitgaven is, dan van die voor rekening van man en vrouw en de oudere kinderen komen, gaat in den regel op goed geloof, zoo dat er aan geen narekening en napluizing bij wordt gedacht. Juist daarvan echter was hier geen oogenblik sprake. De tempeldienst strekte zich wijd en ver uit, tal en tal van personen waren hierin betrokken. Sommen van aanbelang werden er aan besteed. En van allen kant was er aanleiding, om in het beloop der gelden in te grijpen. Doch juist omdat de verleiding tot het plegen van bedrog zoo voor de hand lag en zich op zoo uitgebreide schaal voordeed, wordt het als een eere voor Israel en als een eere speciaal voor den tempeldienst hier vermeld, dat er van narekening en verantwoording geen sprake was, en dat 't al op goed vertrouwen en op onderlinge waardeering afging. Misbruik en bedriegerij hadden zeer goed kunnen insluipen, doch men duchtte hiervan niets. Wel verre van daar was men er veeleer zeker van, dat de betrokkenen in dit heilig geding op de meest zuivere en eerlijke wijze te werk gingen, en dat deswege alle narekening en alle verantwoording ten eenenmale overbodig was. Op goed vertrouwen ging 't alles af, en dat goed vertrouwen werkte zoo algemeen en zoo van alle zijden, dat er voor geen vermoeden van oneerlijken zin plaats overbleef, en 't alles vanzelf in volstrekte zuiverheid en eerlijkheid toeging.

—

Dit nu moest niet toen alleen zoo geweest zijn, maar moest met name in zake de religie steeds den toestand beheerscht hebben. Vaak nu loopt 't nog altoos zoo naar wensch. Met name in kleine gemeenten, waar de bedragen gering en het doorzicht in den gang van zaken volkomen helder is. De moeilijkheid rijst dan ook eerst in grootere gemeenten, waar de bedragen klimmen, tal van personen in de geldelijke bestuursaangelegenheden betrokken zijn en juist hierdoor de zekerheid te loor gaat, of de te betalen bedragen ook zonder nadere contrôle geheel passen op hetgeen bepaald was. Toe te juichen is die toestand uiteraard niet. Het moest alles op onderling goed vertrouwen kunnen afgaan, en alle nader onderzoek moest overbodig zijn. Zoo echter is de toestand, die ons van allen kant geboden wordt, niet. Men voelt dit zelf en is daarom steeds meer op preciese narekening bedacht. Men moge dit nu bejammeren of goedkeuren, in elk geval blijkt er uit, dat tot zelfs in de heilige aangelegenheden bedenkelijke verschijnselen zijn ingedrongen, en dat men, ter verkrijging van zekerheid, behoefte heeft, om tot in de keurigste praecisiteit elke rekening en elk geldelijk verband ook op schoolgebied en op kerkelijk gebied na te gaan. Juist hieraan was men in Israel ontkomen. De indruk van het heilige op wie er in te handelen hadden, was destijds althans zoo overweldigend, dat men alle narekening of napluizing volstrekt overbodig achtte, en eenigiijk op 't goed vertrouwen afging.

—

Natuurlijk stond dit hooger. Er bleek uit, dat men in elkanders eerlijkheid een onwankelbaar vertrouwen stelde, en dus ook, dat de behandeling van gelden in heilige aangelegenheden zelfs de verlokking niet kende om er zondig profijt van te trekken. Dit vond zijn oorzaak in het streng verband dat geheel den tempeldienst omsloot. Het heilige droeg voor een ieder een zoo heilig karakter, dat de gedachte zelfs om op zondig profijt te azen, er niet in opkwam. Voor ons pleit 't dan ook niet, zoo de gang van zaken ons niet toestaat op zoo onnageplozen rekening af te gaan. Er blijkt toch uit, dat zelfs in de teedere, heilige aangelegenheden in onze breeder kringen niet zelden aanranding van 't heilige op 't spoor wordt gekomen, en dat steeds accurate narekening en napluizing onmisbaar is, om zich van den juisten stand der geldelijke aangelegenheden ook op Kerkelijk gebied te vergewissen. Bij ons kan en mag dit niet anders. Niet omdat we elkander wantrouwen, doch veeleer omdat we aan onze eigen bevinding 't telkens bespeuren, hoe de verleiding, om van het rechte spoor af te wijken, keer op keer zich ook aan ons aanbiedt. Narekenen is daarom de van zelf aangewezen weg, en een contrôle, waaraan we ons niet onttrekken kunnen. Toch zij hierbij steeds bedacht, dat alle narekening van 't geld van het heilige steeds 't pijnlijk bewijs is, hoe de zuivere verantwoording op heilig gebied zoek is geraakt. De narekening kan thans niet uitblijven, maar eere brengt ze ons niet.

Dr. A. K.

Kootwijks Scholen

In hartelijken dank ontvangen van den heer A. van Dries te Loosduinen, letter L.D. ƒ 1.
Dringend verzoek ik aan onze scholen te willen gedenken,

Ds. J. H. Houtzagers, Voorzitter,
Arnhem, Velperweg 88.

Voor Kinderen.

IN VREEMDE HAVEN.

XIV.

Een vervolg.

De berekening van onzen Hendrik bleek juist.

De stuurman kon om vele redenen niet nalaten den kapitein in kennis te stellen met hetgeen hij van den kok aangaande Crul had vernomen. De kapitein luisterde zeer oplettend, maar de mededeelingen schenen hem niet te bevallen. Althans zijn gezicht betrok, en toen de stuurman had uitverteld, wat spoedig het geval was, zei de schipper knorrig:

»Dat is een vreemd geval stuurman, al valt er niet aan te twijfelen dat het zoo is. Ik wou dat kapitein Klaver zijn vrind Hendrik nooit hier had gebracht, waar hij glad overbodig is. Hoe het komt weet ik niet, maar het wil met dien jongen niet vlotten. Ik heb eigenlijk met hem te doen".

»Ik ook", zei de stuurman, die het zeker met de waarheid niet zoo nauw nam.

Daarbij bleef het voorloopig. De zaak was, dat zoowel de kapitein als de stuurman zich in een lastig geval bevond. De eerste toch had geheel verzuimd op Hendrik Crul te letten en hem links te laten liggen; de laatste had den jongen het leven moeilijk gemaakt. Allebei begrepen, hoe er groote kans bestond dat, waren zij eenmaal in de West, Hendrik zijn oom zou gaan opzoeken, en dezen alles vertellen van de behandeling aan boord. Dat kon natuurlijk voor beiden kwade gevolgen hebben. Maar de een wou dit voor den ander niet uitspreken, en ieder overlei bij zich zelf hoe hij zou handelen om er zonder kleerscheuren af te komen.

Toen Hendrik den volgenden morgen in de kajuit kwam, om die de gewone beurt te geven, was de kapitein daar reeds. Tegen zijn gewoonte begon hij over alles en allerlei met den jongen een gesprek, dat schijnbaar toevallig kwam op het gaan naar Amerika. Velen doen dat tegenwoordig, zei de kapitein. Eenigen gaan op goed geluk, anderen weer hebben in Amerika vrienden of familie. Dat laatste, zei hij met nadruk, is wel het aangenaamst. Vooral wij Nederlanders weten dat, daar de West gedeeltelijk ons bezit is en het verkeer tusschen moederland en kolonie vrij druk.

Dat was, om zoo te zeggen, al te duidelijk, en onze Hendrik begreep dan ook spoedig, hoe de hark in den steel zat. Doch wijselijk wachtte hij zich wel iets te laten merken, en bepaalde zich tot het gewone »ja kapitein", »neen kapitein". Toen zijn taak volbracht was ging hij heen, vriendelijker door den kapitein gegroet dan vaak te voren. Veel wijzer was de schipper nog niet geworden.

Evenmin richtte de stuurman veel uit, toen hij zijn kans waarnam. Hij begon ook een praatje met Hendrik, terwijl deze iets voor hem verrichtte, maar hij ging meer rechtstreeks op zijn doel af.

»Vrind", zei hij ongewoon vriendelijk, „ik bemerk, dat ik nu al dien tijd heb vergeten je iets te vragen: Waar wil je in de West eigenlijk heen? Aan welk adres moeten we je afleveren? Wat was je plan?"

Ook nu begon de jongen iets te begrijpen. Hij was dus voorzichtig en zei:

»Wel, stuurman, ik heb geen plan gemaakt. Kapitein Klaver had mij uitgenoodigd een pleizierreisje met hem mee te maken in zijn schip, heen en terug. Dat is nu ook zoowat gebeurd. Wat er in de West zal gebeuren, weet ik niet. Ik wacht maar af."

De stuurman werd ook niet wijzer. Hij was niet gewoon veel woorden te gebruiken, en zat nu met het geval geweldig verlegen, daar hij zeker de meeste schuld had aan de behandeling die Hendrik ondervonden had. Ook vreesde de stuurman, dat de kapitein alle schuld van zich zelf af en op hem zou werpen. Onbevredigd eindigde hij het gesprek en ging nadenken wat te doen.

Maar hoe het ook zijn mocht, reeds dienzelfden dag werd het Hendrik duidelijk, dat de hekken verhangen waren. Ettelijke laatjes die hij vroeger verrichten moest, wat hem die geen zeeman was dikwijls zwaar viel, schenen eensklaps onnoodig te worden of aan anderen opgedragen. De stuurman was vriendelijk, zelfs voorkomend en zoo had onze Hendrik een goeden dag, den eersten aangenamen aan boord, een dag die hoop gaf op meerdere dergelijke.

Hij kon niet nalaten zoodra hij alleen was den Heere dank te zeggen, die hem uit onaangenaamheden en bezwaren redde en dat door zulk een wonderlijken samenloop van omstandigheden. Waarom moest hij juist gedurig in de kajuit komen? Hoe wonderlijk had het portret en wat er mee in verband stond alles veranderd en ten goede!

Hij sloeg den Bijbel op, dien hij op reis had meegekregen, en las de woorden uit den Rijmpsalm 121 het laatste vers die op het schutblad stonden:

De Heer zal u steeds gadeslaan,
Opdat Hij in gevaar
Uw ziel voor ramp bewaar';
De Heer, 't zij g' in of uit moogt gaan,
En waar g' u heen moogt spoeden,
Zal eeuwig u behoeden.

Ze troffen hem diep, gelijk het altijd gaat wanneer wij bemerken dat het Woord des Heeren persoonlijk aan ons bewaarheid wordt.

Toch, hoe groot en heugelijk de verandering ook was, toch was er iets dat meer en meer Hendrik begon te drukken. En dat was het vinden van een antwoord op de vraag: wat zal ik worden, hoe een bestaan vinden?

Noch als landman, noch als zeeman wenschte hij zijn leven te slijten. Het boerenleven had hem nooit aangetrokken. En van het leven op zee had hij nu reeds meer dan genoeg. Keerde hij naar zijn dorp terug, dan zou hij zeker, althans vooreerst, half gebrek moeten lijden of anderen tot last zijn. Want zijn leeftijd bracht mee, dat hij weldra »boven de jaren« zou zijn. Dan zou de diakonie niet meer voor hem zorgen. Bovendien wist hij maar al te goed wat dat zorgen beteekende.

Maar wat dan?

Op het raadhuis en op het postkantoor van zijn dorp had Hendrik Crul menigmaal jongelui gezien, die op een hooge kruk gezeten, bezig waren met schrijven en wel aan de kruk vastgeplakt schenen. Als het daar buiten ruw en guur was had hij hen wel eens benijd. Maar het duurde niet lang. Want dat ureulang achtereen zitten zou hij toch, hij voelde het, nooit uithouden.

Dan was een ambacht beter. De timmerman, de smid, de wagenmaker en andere werklui uit het dorp hadden een goed bestaan en een vrij leven, vol afwisseling. Zoo iets zou hem beter lijken, en de diakens zouden hem wel behulpzaam zijn, om bij een baas als leerling geplaatst te worden. Maar, dat begreep hij, dan moest hij er spoedig bij zijn. Want hij was niet zoo heel jong meer en had nog veel te leeren.

Eindelijk werd hij het met zich zelf eens, dat een ambacht voor hem bepaald het verkieselijkste zou zijn. Doch hoe er aan te komen? Er moesten maanden verloopen eer hij weer terug was en intusschen ging zijn leertijd voorbij. Op het schip was voor hem geen gelegenheid, tenzij misschien voor kok te studeeren. En daartoe gevoelde hij wel het minst van alles lust.

Hoogenbirk.

Generale Synode van de Gereformeerde Kerken.

1 September. - Middagzitting.

De vergadering wordt heropend met het zingen van Psalm 33 : 11.

De Praeses noodigt Prof. Ridderbos, Ds. Landwehr en Oud. van Dorp uit, een concept te willen opstellen van het »Getuigenis".

In de plaats van Prof. Bavinck, die bericht zond, de Synode niet meer te kunnen bijwonen, wordt tot lid van de 1e Commissie benoemd het praeadviseerend lid Prof. Kuyper.

Aan de orde wordt gesteld het advies over het »Leerboek". Rapporteur is Dr. van Es. Aan de bespreking nemen deel Prof. Hoekstra, Oud. van Dorp, Prof. Lindeboom en Ds. de Geus. Nadat bij de discussie gebleken is, dat er behoefte bestaat aan meerder licht over de kwestie, of één leerboek voor catechisatie en school, dan wel twee leerboeken voor ieder van beide afzonderlijk zullen worden opgesteld, wordt de zaak naar de Commissie terug gewezen, om met het oog daarop de conclusies nog eens te overwegen.

Dr. de Moor brengt rapport uit over het »verzoek van den kring van belangstellenden inzake verbetering van het kerkgezang". Nadat over dit rapport door Prof. Lindeboom het woord is gevoerd, wordt na het aanbrengen van een wijziging in de voorgestelde overweging als volgt besloten:

De Generale Synode, kennis genomen hebbende van de »kleine vereeniging Nieuw-Testamentische kerkliederen", haar aangeboden door den »kring van belangstellenden in de verbetering van ons kerkgezang" en van het daarover ingediende rapport en de daarover gevoerde discussie, oordeelt, afgedacht van de vraag, of door haar besloten zal worden, stappen te doen tot uitbreiding van den bundel »Eenige Gezangen", de genoemde proeve alszoodanig niet te kunnen aanvaarden en besluit, daarvan aan dezen kring kennis te geven.

Ds. Renting rapporteert over de voorstellen, om te ontwerpen een »formulier voor het afleggen van openbare geloofsbelijdenis ter toelating tot het Heilig Avondmaal". Besloten wordt drie Deputaten te benoemen aan wie wordt opgedragen, enkele vragen te concipiëeren, welke aan de Kerken zullen worden aanbevolen, om bij het afleggen der openbare belijdenis te worden gebruikt, en dienaangaande op de eerstvolgende Generale Synode rapport uit te brengen.

Dr. Hania leest het rapport van Deputaten tot verbetering der predikantstractementen, en daarna Ds. Meijering dat van de Commissie van praeadvies aangaande deze zaak. Na eene bespreking, waaraan deelnemen Prof. Greijdanus, Dr. de Moor, Ouderl. Fraacken, Ds. A. Brouwer, Prof. Hoekstra en de rapporteurs, wordt besloten:

1e dezen Deputaten, en met name hun scriba Dr. J. Hania, dank te zeggen voor den gezegenden arbeid door hen verricht;

2e hare blijdschap en dankbaarheid uit te spreken:

a. over de, blijkens het verhoogingscijfer van de tractementen in deze drie jaren, door de kerken bewezen groote offervaardigheid;

b. over het feit, dat door een onbekend comité een som van ƒ 20.000 op zoo nobele wijze voor deze zaak ter beschikking werd gesteld;

3e Voor de komende drie jaren opnieuw deputaten te benoemen met mandaat, om in de tot dusverre gevolgde lijn werkzaam te zijn tot verbetering der predikantstractementen, en

4e hun de vrijheid te verleenen, om, nadat de weg in het gestipuleerde onder letter K. c. der Acta Synodi van Rotterdam aangewezen, zonder het gewenschte resultaat is bewandeld, van al de Kerken één per jaar eene bijdrage te verzoeken, ten einde het inkomen der predikanten, dat nog beneden ƒ 2500 is bij gebleken behoefte, te kunnen suppleeren.

Na het zingen van Ps. 118 : 9 en dankgebed sluit de Voorz. de vergadering.

2 September. — Morgenzitting.

De vergadering wordt door den Praeses geopend, waarna gezongen wordt Ps. 66 : 2. Ds. de Geus leest de notulen van de vorige vergadering, welke worden gearresteerd.

Ds. de Moor verzoekt als voorzitter van de 1e Sectie, op Vrijdagmorgen geene vergadering te houden. De Praeses deelt mede, dat de morgenvergadering enkele oogenblikken in comité zal gaan, om over deze zaak nader ingelicht te worden, terwijl ook Vrijdagmiddag D.V. in comité zal vergaderd worden.

Ds. van Andel rapporteert over beter verdeeling van het Zendingsterrein. Het rapport betoogt uit de cijfers, dat de kerken van Noord-Holland onevenredig zwaar belast zijn in vergelijking met die van Zuid-Holland. Uitgaande van de gedachte, dat de kerken gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het Zendingsveld, stelt het rapport voor uit te spreken de wenschelijkheid, dat de kerken van Noord- en Zuid-Holland trachten te komen tot een meer evenredige verdeeling van de Zendingslasten.

Nadat op een desbetreffende vraag de urgentie van dit voorstel door den rapporteur nader geadstrueerd is, besluit de Synode dienovereenkomstig.

Vervolgens komt aan de orde de arbeid onder de verstrooide Gereformeerden in Ned.-Indië. Eerst wordt het rapport van Deputaten voor deze zaak voorgelezen door Ds. Dijk; daarna door Ds. van Andel het rapport van de praeadviseerende Commissie. Overeenkomstig laatstbedoeld rapport besluit de Synode:

1e goed te keuren de handelingen der Deputaten;

2e opnieuw Deputaten voor de verzorging van »de verstrooide Gereformeerden in Nederlandsch-Indië" te benoemen, ten getale van acht;

3e aan deze Deputaten op te dragen:

a. voor dezen arbeid gelden te verzamelen, en namens de Generale Synode aan de Gereformeerde Kerken in Nederland één collecte per jaar voor dit doel te vragen en de inkomende gelden te beheeren;

b. voort te gaan met de uitvoering van wat voortvloeit uit de reeds genomen beslissingen inzake Medan en Bandoeng; en aan deze kerken ook verder steun te verleenen, indien uit de over te leggen bescheiden de noodzakelijkheid daarvan blijkt;

c. op een daartoe strekkend gemotiveerd verzoek, ook aan andere Gereformeerde Kerken in Ned.-Indië voor de geestelijke bearbeiding van de verstrooide Gereformeerden steun te verleenen, voor elke kerk tot een bedrag als naar het oordeel der Deputaten ad hoc noodig zal zijn en de staat der kas zal toelaten;

d. te doen wat verder in het belang van dezen arbeid noodig zal blijken;

e. de kosten hunner huishoudelijke uitgaven te betalen uit de door hen beheerde kas.

Daarna leest Ds. van Andel het praeadvies van dezelfde Commissie over de instelling van het ambt van »pandita" (Inlandsche predikant.)

De Synode besluit:

1e goed te keuren de handelingen in dezen van de Deputaten voor de Zending;

2e het advies der Deputaten als leiddraad aan te wijzen, wanneer men op het Zendingsterrein zal overgaan tot de instelling van het ambt van dienaar des Woords.

Het Zendingsrapport in zijn geheel zal worden opgenomen achter de Acta, en dus ook het advies van Deputaten.

Ds. van Andel rapporteert ook nog over de »Opleidingsschool voor helpers bij den Dienst des Woords:"

De Synode besluit overeenkomstig het rapport:

1e goed te keuren de handelingen in dezen van de Deputaten van de Zending;

2e aan Ds. Bakker het gevraagd verlof te verleenen;

3e aan de te benoemen Deputaten op te dragen, na ingewonnen advies van de Afzonderlijke Vergadering en in overleg met Ds. Bakker, een nauwkeurig plan te ontwerpen van de reorganisatie der school, en een voorloopige raming te maken van de kosten, aan die reorganisatie, alsmede aan de overplaatsing, indien deze wenschelijk zal worden geacht, verbonden, opdat door de eerstvolgende Generale Synode in deze zaken een beslissing zal kunnen worden genomen.

4e de te benoemen Deputaten te machtigen, in overleg met den docent te besluiten, dat deze na zijn terugkeer op Java te Djokja of te Solo een cursus zal beginnen op den ouden voet.

Ds. Breukelaar leest alsnu het praeadvies over de Christel. Hollandsch-Inlandsche Kweekschool, de eerste dergelijke school in Indië.

De Synode besluit overeenkomstig het rapport:

1e Goed te keuren de handelingen van deputaten voor de zending onder Heidenen en Mohammedanen in betrekking tot de Christ. Holl.-Inl. Kweekschool;

2e Met het oog ook op het aldaar kosteloos te verkrijgen terrein, Solo aan te wijzen als plaats van vestiging voor deze Kweekschool;

3e. aan de te benoemen deputaten voor de Zending onder Heidenen en Mohammedanen op te dragen, in overleg met de Algemeene Vergadering tot de oprichting der schoolgebouwen over te gaan op de wijze, zooals hun het meest geschikt zal voorkomen;

4e de te benoemen deputaten voor de zending onder de Heidenen en Mohammedanen te machtigen Europeesche leerkrachten te benoemen zooveel als hun beslist noodzakelijk zal blijken;

5e goedkeuring te hechten aan de vastgestelde instructies, aan het ingevoerde Reglement van deze Kweekschool en aan de gewijzigde regeling van den arbeid van den Raad van Toezicht;

6e ingenomenheid uit te spreken met de gelijkstelling van deze Kweekschool met de Gouvernements Kweekscholen;

7e aan de te benoemen deputaten voor de zending onder Heidenen en Mohammedanen op te dragen, een eventueel voorstel tot overdracht der Christ. Holl. Inl. Kweekschool aan de »Vereeniging voor Christ. M. U. L. en Middelbaar onderwijs te Djokjakarta" in overweging te nemen en daarover een volgende Gen. Synode te dienen van advies en dit door genoemde deputaten aan gemelde Vereeniging te doen berichten;

8e met dank voor de ontvangen bijdragen door de te benoemen deputaten voor de Zending onder Heidenen en Mohammedanen de Besturen der Chr. Holl.-Jav. en Chr. Holl.-Chin. scholen op Midden-Java uit te noodigen de Chr.- Holl. Inl. Kweekschool geregeld financieel te blijven steunen;

9e. dank te zeggen aan Directeur Br. H. Meijerink en den leeraar Br. D. J. Bosma voor hun arbeid, alsmede ook aan de Algemeene Vergadering voor al haar bemoeiing.

Ook rapporteert Ds. Breukelaar over de oprichting van een normaalschool te Solo. Staande voor de keuze òf het aantal leerlingen van de Keucheniusschool op te voeren tot een ongewenscht groot getal òf een tweede dergelijke school op te richten, stellen Deputaten met instemming van den Directeur der Keucheniusschool en van de Algemeene Vergadering van Zendingsarbeiders op Java voor, een dergelijke school (normaalschool) te Solo op te richten. Overeenkomstig het voorstel van de praeadviseerende commissie, besluit de Synode aan de te benoemen Deputaten voor de Zending onder Heidenen en Mohammedanen op te dragen:

1e. te onderzoeken en nader te overwegen of de oprichting en instandhouding eener Christelijke Normaalschool te Solo naast de Keucheniusschool te Djokjakarta financieel uitvoerbaar is te achten;